

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317202342
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Auxt
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6317202342.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Auxta a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom 829 48 Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, zastúpený KUBINEC & PARTNES advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Tajovského 3, IČO: 36 851 574, v mene ktorej koná JUDr. Martin Kubinec, PhD., advokát a konateľ, proti žalovaným: 1/ O. I. T., nar. XX. XX. XXXX, ktorá zomrela XX. XX. XXXX, naposledy bytom XXX XX N., D. XX, 2/ W. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX N., O. 4, 3/ M. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX N., D. XX, v konaní o zaplatenie 3 084,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 2/ a 3/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 7Cb/36/2017-249 zo dňa 06. 11. 2018, takto

rozhodol:

I. Konanie voči žalovanej 1/ **z a s t a v u j e .**

II. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 7Cb/36/2017-249 zo dňa 06. 11. 2018 vo výrokoch I. a IV. a v závislých výrokoch o trovách konania III. a V. **p o t v r d z u j e .**

III. Žalovaní 2/ a 3/ **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Brezno (ďalej „súd prvej inštancie, alebo aj okresný súd“) výrokom I. uložil žalovaným 1/, 2/ a 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2 577,62 eur, spolu s úrokom z omeškania 7,7 % ročne zo sumy 2 577,62 eur od 5. novembra 2016 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol o trovách prvoinstančného konania a to tak, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 68 % trov konania. Výrokom IV. vzájomnú žalobu žalovaných 1/, 2/ a 3/ voči žalobcovi zamietol. Výrokom V. rozsudku vyslovil, že žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania o vzájomnej žalobe žalovaných 1/, 2/ a 3/ v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ nároku žalobcu, ktorý sa domáhal voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 3 084,79 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia poskytnutého stavebného úveru, ktorý žalobca poskytol žalovanej 1/ ako dlžníčke, na základe Zmluvy o stavebnom úvere č. 0759919 3 03 a mimoriadnom medziúvere č. 0759919 0 04 zo dňa 4. mája 2004 (ďalej „Zmluva o stavebnom úvere“, alebo len „Zmluva“). Žalobca poskytol žalovanej mimoriadny medziúver v sume 9 958,17 eur (300 000,- Sk) 1/ a žalovaná 2/ a žalovaný 3/ prevzali za splatenie úveru ručenie. Žalovaná 1/ sa zaviazala do pridelenia cieľovej sumy

splácať úroky z medziúveru, ktoré boli dohodnuté vo výške 7,79 % ročne sumou 64,66 eur mesačne (1 948,- Sk), pričom jednotlivé vklady boli započítané na najstaršie splatné úroky. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov z mimoriadneho medziúveru. Zároveň so splácaním úrokov z poskytnutého medziúveru sa žalovaná 1/ zaviazala vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné splátky po 29,87 eur (900,- Sk). Ku dňu 31. marca 2012 boli splnené podmienky zo strany žalovanej 1/ na pridelenie cieľovej sumy a účet mimoriadneho medziúveru bol zúčtovaný s účtom stavebného sporenia. Mimoriadny medziúver sa v zmysle čl. I zmluvy zmenil na stavebný úver. Ku dňu pridelenia cieľovej sumy bol na konte mimoriadneho medziúveru dlh v sume 10 104,69 eur, ktorý pozostával z medziúveru v sume 9.958,17 eur (300 000,- Sk), nezaplatených poplatkov v sume 146,98 eur a nezaplatených úrokov za úver do 31. marca 2012 v sume 0,46 eur. Na účte stavebného sporenia nasporila žalovaná 1/ sumu 3 062,37 eur, rozdiel medzi týmito sumami, teda medzi sumou poskytnutého medziúveru 10 104,69 eur a nasporanou sumou 3 062,37 eur potom predstavoval sumu stavebného úveru 7 042,32 eur. Túto sumu sa žalovaná 1/ podľa Zmluvy o úvere zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 116,19 eur, pričom dohodnutý úrok zo stavebného úveru bol 4,7 % ročne.

1.2. Žalovaná 1/ porušila zmluvné podmienky a stavebný úver prestala riadne a včas splácať, preto ju žalobca listom z 26. septembra 2016 vyzval na doplatenie omeškaných splátok, pričom ju zároveň upozornil, že ak nebudú tieto splátky doplatené, pristúpi k zosplatneniu celého úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti. Dňa 4. novembra 2016 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť zostatku úveru aj s príslušenstvom. Rozdiel medzi splátkami žalovanej 1/ na konto stavebného úveru v sume 5 331,91 eur a sumou, ktorou žalobca zaťažil účet stavebného úveru žalovanej 1/ o úroky a poplatky v sume 1 374,38 eur predstavuje žalovanú sumu 3 084,79 eur.

1.3. Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalovaní 1/ - 3/ namietali oprávnenosť a dôvodnosť nároku žalobcu, odplatu považovali za neprijateľnú, neuznávajú také vysoké preplatenie a považujú to za úžeru a porušenie zmluvy a takisto porušenie zákonov Slovenskej republiky, ďalej namietali neprijateľné podmienky v zmluve, dožadovali sa svojich spotrebiteľských práv a tvrdili, že pokiaľ nastali podmienky porušenia zmluvy v dôsledku čoho žalobca dňa 4. novembra 2016 od zmluvy odstúpil, takáto zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“). Žalovaní žiadali okresný súd, aby podrobil úverovú zmluvu kontrole ex offa a podľa § 53 OZ vyslovil, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, čím sa stáva úver bezúročným a bez poplatkov. Žalovaní 1/ až 3/ navrhli, aby okresný súd zamietol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný v plnom rozsahu, zrušil vydaný platobný rozkaz, zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, vydal rozsudok, že úverová zmluva sa zrušuje podľa § 48 ods. 2 OZ, zaviazal žalobcu na úhradu sumy 4 811,58 eur podľa § 457 OZ do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet žalovaných.

1.4. Súd prvej inštancie uplatnený nárok právne posúdil podľa Zákona č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o stavebnom sporení“) a vyslovil, že Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení obsahuje všetky náležitosti, ktoré toto ustanovenie zákona predpokladá a považoval zmluvu za platný právny úkon. Právne ju posúdil aj podľa § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a podľa § 52, 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 OZ v znení účinnom do 30. apríla 2004 (pozn. odvolacieho súdu: súd prvej inštancie nesprávne uviedol koniec dátumu účinnosti OZ, pričom správne malo byť uvedené v znení účinnom do 31. decembra 2007, pretože zmluva o úvere bola uzatvorená 4. mája 2004, ale táto nesprávnosť v napísaní dátumu súdu prvej inštancie nemá vplyv na správnosť právneho posúdenia veci, keďže znenia aplikovaných §52, § 53 ods. , 3 písm. , ods. 4 OZ boli v citovaných obdobiach totožné) a súčasne konštatoval, že s poukazom na § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 30. júna 2006, tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu a preto nemohol zmluvu predloženú žalobcom hodnotiť ako zmluvu o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd však prijal záver, že ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle citovaných ustanovení OZ, podrobil ju prieskumu a skúmal, či táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

1.5. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj tvrdením žalovaných pokiaľ namietali výšku dohodnutého úroku z poskytnutého medziúveru a takisto výšku stavebného úveru. Tieto dojednania nepovažoval za neprijateľné zmluvné podmienky a úroky nepovažoval za úžernícke. Pri prehodnotení obdobia, za ktoré bola suma 6.116,52 eur žalovanými uhradená, nepovažoval úrok 7,79 % (6 116,52 eur) za neprimeraný. Rovnako úrok 4,7 % ročne, ktorým úročil žalobca stavebný úver žalovaným po premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver, nepovažoval za úžernický úrok a takúto výšku úroku považoval za primeranú a v dobe dojednania za obvyklú a uplatňovanú bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek podľa údajov zverejnených na stránke Národnej banky Slovenska, kde je deklarovaná v máji 2004 priemerná výška úrokovej sadzby čerpaných úverov vo výške 8,77 % ročne. Súd prvej inštancie nepovažoval takúto úrokovú sadzbu za úžernícku a považoval toto dojednanie o výške úrokov za platné. Avšak pokiaľ žalovaní namietali poplatky, ktorými ich zaťažil žalobca, okresný súd zistil, že žalovaným bol účtovaný poplatok za spracovanie úveru v sume 33,19 eur, poplatky za vedenie účtu medziúveru spolu v sume 143,98 eur a poplatky za upomienky. Okresný súd dojednanie o poplatku za spracovanie úveru v sume 33,19 eur vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže žalovaní ako protihodnotu za túto sumu nedostali žiadne protiplnenie. Poplatok za spracovanie úveru v sume 33,19 eur je poplatkom, ktorý nie je vyvážený žiadnym ekvivalentom plnenia žalobcu voči žalovaným, preto toto dojednanie považoval okresný súd za neplatné.

1.6. Taktiež dojednanie o poplatkoch za vedenie účtu medziúveru v celkovej sume 143,98 eur do zosplatnenia úveru, súd prvej inštancie považoval takisto za neprijateľné zmluvné podmienky vzhľadom k tomu, že vedenie účtu medziúveru bolo v záujme žalobcu a nie v záujme žalovaných, preto takéto dojednanie okresný súd považoval za neprijateľnú podmienku a žalobcovi túto sumu nepriznal a rovnako nepriznal žalobcovi ani poplatky za upomienky v celkovej sume 330,- eur, pretože tieto poplatky v zmluve o stavebnom úvere špecifikované neboli. V tomto smere nepostačuje len zmluvné dojednanie obsiahnuté v čl. V. bode 2 zmluvy, v zmysle ktorého sa dlžník zaväzuje uhradiť všetky náklady a poplatky súvisiace s poskytnutým medziúverom a úverom podľa čl. 23 Všeobecných podmienok a Sadzobníka poplatkov. Toto zmluvné dojednanie súd považoval za neurčité, ktoré zaväzuje dlžníkov ako spotrebiteľov na plnenie, ktorého výšku v čase uzatvorenia zmluvy nepoznajú, preto považoval takéto dojednanie za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 3 písm. a), 4 OZ v znení účinnom do 31. decembra 2017.

1.7. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal zaplatenia sumy 3 084,79 eur, od tejto sumy okresný súd odpočítal poplatky za vedenie účtu medziúveru v sume 143,98 eur, poplatok za spracovanie úveru v sume 33,19 eur a poplatky za upomienky v celkovej sume 330,- eur a priznal žalobcovi len sumu 2.577,62 eur, ku ktorej mu priznal podľa § 517 ods. 2 OZ aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške určenej Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov účinnom do 31. januára 2013 a priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 7,7 % ročne z priznanej sumy od 5. novembra 2016, čiže odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru a v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietol.

1.8. Osobitne sa súd prvej inštancie vysporiadal so vzájomnou žalobou, pokiaľ sa žalovaní 1/ - 3/ domáhali, aby určil, že zmluva o stavebnom úvere je neplatná. Odhliadnuc od toho, že išlo o nepresné formulovanie nároku, ktoré žalovaná 2/, zastupujúca ako splnomocnená zástupkyňa žalovaných 1/ a 3/, neodstránila ani po výzve na odstránenie väd návrhu, okresný súd bol toho názoru, že ide o nárok, ktorého opodstatnenie nie je dané. Zmluvy, resp. iné právne úkony a ich existencia, platnosť, či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami podľa OZ. Od 1. júla 2016, kedy nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej „CSP“) je určenie existencie právnej skutočnosti (napríklad, že právny úkon je neplatný) podľa § 137 písm. d) CSP možné len ak to vyplýva z osobitného predpisu. Z dôvodu neprípustnosti takejto určovacej žaloby preto okresný súd túto žalobu žalovaných 1/ - 3/ v celom rozsahu zamietol.

1.9. Pokiaľ sa žalovaní 1/ - 3/ domáhali zrušenia platobného rozkazu sp. zn. 7Cb 36/2017, tento súd prvej inštancie podľa § 267 ods. 3 CSP zrušil uznesením č.k. 7Cb 36/2017- 58 zo dňa 5. decembra 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.februára 2018.

1.10. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP a keďže vo vzťahu k žalobe bol žalobca úspešný v rozsahu 84 %, neúspešný v rozsahu 16 %, vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov

konania v prípade uplatneného nároku žalobcu voči žalovaným v rozsahu 68 %. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu žalovaných voči žalobcovi, okresný súd konštatoval, že žalobca bol v celom rozsahu v konaní o vzájomnom návrhu žalovaných voči žalobcovi úspešný, preto priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovaným 1/ - 3/ v rozsahu 100 % trov konania a súčasne konštatoval, že o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne prvoinštančný súd po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní 2/ a 3/, v ktorom okrem iného uviedli : Majú právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Zmluvu je nutné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy, výpočet neprijateľných podmienok je súčasťou spisu. K odvolanou predložili odvolatelia posúdenie zmluvy Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo spravodlivosti), v ktorom sa uvádza, že zmluva o stavebnom úvere č. 0759919303 a zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 0759919004 sú zmluvy spotrebiteľské a obsahujú neprijateľné podmienky, príloha č. 1. Odvolatelia poukázali na vyjadrenia súdov (konkrétne súdy nešpecifikovali, len uviedli sp. zn. 5C/99/2014, 6C/260/2013, 10C/44/2015 a 8Co/141/2015). Odvolanie doplnili o Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vydal Uznesenie č. I. ÚS 402/2013-10, z ktorého vyplýva, že zmluvy s PSS sú spotrebiteľské, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je odstúpenie od zmluvy, tak ako je to uvedené v Zmluve o stavebnom úvere a mimoriadnom medziúvere v časti Odstúpenie od zmluvy. Keďže spotrebiteľ nepodpísal Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, musí sa pridržať len uvedenej zmluvy. V Zmluve o stavebnom úvere č. 0759919303 a v zmluve o mimoriadnom medziúvere č. 0759919004 sa o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nepíše. Ústavný súd určuje, že odstúpením žalobcu od zmluvy za zmluva zrušuje podľa § 48 Občianskeho zákonníka ex tunc a každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ďalším argumentom, podľa ich mienky veľmi závažným, ktorým žiadajú zrušiť rozsudok okresného súdu je, že v označení strán je ako žalobca uvedená Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30,829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, zast. KUBINEC & Partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Tajovského 3, Banská Bystrica. O tomto zastúpení žalovaní informovaní neboli, čo považujú za vážne porušenie práv spotrebiteľa a čo spôsobuje neplatnosť rozsudku. Ešte dňa 28. septembra 2018 žalobcu zastupovala Mgr. N. Lantajová. Vyjadrenie o zmene zastúpenia žalovaným zaslané nebolo. Odvolatelia ďalej uviedli, že nerešpektujú a považujú za zavádzajúce tvrdenie súdu, že uvedené zmluvy sa nemôžu posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože samotný zákon o stavebnom sporení č. 310/1992 Z.z. tento zákon cituje v § 2, ods. 3, písm. a), kde uvádza - poskytovanie spotrebiteľských úverov zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia na financovanie vybavenia domácnosti. Konkrétne v prípade žalovaných išlo o vybavenie domácnosti. Na základe uvedených argumentov odvolatelia žiadajú odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie posúdil a vydal uznesenie, ktorým : 1. Krajský súd v Banskej Bystrici zrušuje Rozsudok Okresného súdu v Brezne číslo 7Cb/36/2017-249 v plnom rozsahu, 2. Žalobu žalobcu zamietá v plnom rozsahu a 3. Zaväzuje žalobcu na úhradu bezdôvodného obohatenia v sume 4.811,58 eur podľa § 451 Občianskeho zákonníka na účet žalovaných č. Z. XXXX XXXX XXXX XXXX do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, 4. Zaväzuje žalobcu na úhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že odvolanie žalovaných je nedôvodné a žiadnym spôsobom neosvedčili, že je tu dôvod na to, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. Dôvody, ktoré uvádzajú vo svojom odvolaní považuje za bezpredmetné, pretože nemajú žiaden dopad na rozhodnutie, ktoré vydal okresný súd. Označenie strán a zastupovanie advokátskou kanceláriou nie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Žalobca nie je povinný oznámiť žalovaným, že sa nechal zastupovať advokátom. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaných, že na predmetnú zmluvu sa zákon o spotrebiteľských úveroch vzťahuje, žalobca opakovane uvádza, že predmetný zákon sa na zmluvu o úvere nevzťahuje (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). K doplneniu dokazovania o vyjadrenie ministerstva spravodlivosti žalobca uvádza, že v rámci zachovania zásady koncentrácie konania, v zmysle § 154 CSP je možné použiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Vzhľadom na uvedené, žalovaní mali predložiť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení počas súdneho konania, nie po vydaní rozhodnutia. Žalobca ďalej uvádza, že predmetné stanovisko rieši poplatky, pričom okresný súd žalobcovi poplatky nepriznal a žalobca proti rozsudku odvolanie nepodával. Ďalej rieši dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca

neaplikuje, rovnako nedošlo k započítaniu pohľadávky v zmysle čl. VIII. bod. 6. V prípade, ak by predmetné ustanovenia mali byť považované za neprijateľné zmluvné podmienky, uvedené nemá dopad na platnosť zmluvy a povinnosť žalovaných vrátiť dlžnú sumu. Žalovaní ďalej poukazujú na odstúpenie od zmluvy, kedy sa zmluva o úvere zrušuje s účinkami ex tunc. Žalobca ďalej uvádza, že v danom prípade neodstúpil od zmluvy o úvere, ale uplatnil inštitút vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Žalobca k požiadavke žalovaných, aby odvolací súd zaviazal žalobcu na zaplatenie bezdôvodného obohatenia uvádza, že predmetnú požiadavku považuje za bezpredmetnú, nakoľko nie je predmetom prejednávanej veci. Preto tvrdí, že tu nie je daný dôvod na zrušenie rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 06. novembra 2018, sp. zn. 7Cb/36/2017 a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „odvolací súd“, alebo „krajský súd“) (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ v odvolaní napadnutých meritórnych výrokoch I. a IV. a v závislých výrokoch III. a V. o náhrade trov prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny. Konanie voči žalovanej 1/ podľa ustanovenia § 63 ods. 1 CSP zastavil.

5. Odvolací súd sa v prvom rade procesne vysporiadal s neskoršími právnymi skutočnosťami majúcimi vplyv na hmotnoprávnu i procesnú subjektivitu pasívne legitimovanej strany sporu, konkrétne žalovanej 1/. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd z výsledkov lustrácie zistil, že žalovaná 1/ po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie dňa 07. januára 2020 zomrela. Žiadosťou o poskytnutie súčinnosti adresovanou dedičskému oddeleniu okresnému súdu odvolací súd zistil, že sa po neb. žalovanej 1/ O. T., vedie dedičské konanie pod sp. zn. 1D/23/2020 a v predmetnom konaní bola súdom poverená notárka JUDr. Zuzana Sabová, ako súdna komisárka, so sídlom Notárskeho úradu v Brezne, Boženy Němcovej 14 (ďalej len „súdna komisárka“). Odvolací súd následne dožiadal súdnu komisárku o oznámenie okruhu dedičov, prípadne o oznámenie výsledku dedičského konania po poručiteľke O. T.. (ďalej len „poručiteľke“).

6. Súdna komisárka doručila dňa 04. júna 2020 odvolaciemu súdu uznesenie č.k. 1D/23/2020-40, Dnot 15/2020 zo dňa 24. marca 2020, ktorým okresný súd, konajúci súdnou komisárkou, výrokom I. majetok nepatrnej hodnoty vo všeobecnej hodnote 14,60 eur vydal U. G., rod. T., nar. XX. V. XXXX, bytom N., U. XXXX/XX, ktorá sa postarala o pohreb poručiteľky a výrokom II. konanie o dedičstve po poručiteľke zastavil podľa ustanovenia § 188 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „CMP“). Predmetné dedičské rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 16. mája 2020 (ďalej len „dedičské rozhodnutie“).

7. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

8. Podľa § 63 ods. 1 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

9. Podľa § 63 ods. 2 CSP, v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

10. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 7 ods. 1 a 2 vety prvej OZ, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

12. Podľa § 470 ods. 1 OZ, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiteľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľovou smrťou.

13. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten komu ju zákon priznáva (§ 61 CSP). Smrť fyzickej osoby má podľa § 7 ods. 2 OZ za následok stratu spôsobilosti mať práva a povinnosti a tým aj stratu procesnej subjektivity. Odvolací súd podľa § 63 CSP skúmal, či môže v konaní pokračovať s dedičmi žalovanej 1/. Z obsahu dedičského rozhodnutia zistil, že ako dedičia po poručiteľke - zomrelej žalovanej 1/ zo zákona v I. dedičskej skupine boli zistení: 1. W. O., rod. T., nar. XX. V. XXXX, bytom N., O. XXXX/X a 2. U. G., rod. T., nar. XX. V. XXXX, bytom N., U. XXXX/XX. Dedičské konanie po poručiteľke - doterajšej žalovanej 1/, však bolo s poukazom na § 188 ods. 1 CMP právoplatne zastavené. Majetok nepatrnej hodnoty bol vydaný dcére poručiteľky v sume 14,60 eur, ktorá sa postarala o pohreb. Žalovaná 1/ stratila procesnú subjektivitu a odvolací súd podľa povahy veci posúdil, či je potrebné konanie zastaviť alebo v ňom pokračovať (§ 63 ods. 1 CSP). Podľa § 470 ods. 1 OZ dedičia zodpovedajú za poručiteľove dlhy do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Keďže v prejednávanej veci žalovaná 1/ zanechala majetok nepatrnej hodnoty, ktorého suma nedosahuje sumu ani len primeraných nákladov spojených s pohrebom poručiteľky, súdna komisárka tento majetok vydala dcére poručiteľky a konanie o dedičstve zastavila (§ 188 ods. 1 CMP). Z uvedeného vyplýva, že neexistuje nikto (žiadny právny nástupca, ako univerzálny sukcesor do práv a povinností poručiteľky), kto by s prihliadnutím na zákonné obmedzenie dedičskej zodpovednosti za dlhy poručiteľa zodpovedal a teda súd nemôže pokračovať v konaní, pretože žiadny subjekt sa nestal nositeľom práv a povinností, ktoré sú predmetom tohto konania, pokiaľ ide o hmotnoprávnu i procesnú subjektivitu žalovanej 1/. Jedná sa tu o nedostatok procesnej podmienky, ktorú nie je možné ďalšou činnosťou súdu odstrániť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd v zmysle citového § 63 ods. 1 CSP v spojení s § 161 ods. 2 CSP konanie voči žalovanej 1/ zastavil. Odvolací súd pre úplnosť považuje za potrebné zdôrazniť, že žalovaná 2/, ktorá by tiež prichádzala do úvahy ako právna nástupkyňa po žalovanej 1/ z titulu dedičskej skupiny I. (dcéra poručiteľky), je naďalej stranou sporu v procesnom postavení žalovanej 2/, avšak nie z titulu procesného nástupníctva po pôvodnej strane sporu, ale z titulu vlastnej hmotnoprávnej i procesnej subjektivity ako od počiatku strany sporu - žalovanej 2/, ktorá je ručiteľkou v pôvodnom záväzkovom vzťahu, ktorý tvorí hmotnoprávny základ uplatneného nároku žalobcu voči pôvodnej dlžníčke - žalovanej 1/ a dvom ručiteľom - žalovaným 2/ a 3/.

14. Odvolací súd sa následne zameril na vecný prieskum odvolaním napadnutého rozsudku a to v rozsahu a z dôvodov odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a s poukazom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaní 2/ a 3/, ako odvolatelia, neuviedli v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadali doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez ich viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolaním len spochybnili zistený skutkový stav a vyvodенý právny názor súdu prvej inštancie na podklade vykonaného dokazovania a namietali dôvody na podklade ktorých zaujal právny názor vyslovený vo výrokoch rozsudku. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a nebolo potrebné zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383 CSP).

15. Predmetom sporu bol nárok žalobcu, ktorý sa domáhal voči žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne zaplata sumy 3 084,79 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia poskytnutého stavebného úveru, ktorý žalobca poskytol žalovanej 1/ ako dlžníčke, na základe Zmluvy o stavebnom úvere zo dňa 4. mája 2004. Žalovaná 1/ porušila zmluvné podmienky a stavebný úver prestala riadne a včas splácať, preto žalobca po predchádzajúcom upozornení dňa 4. novembra 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru aj s príslušenstvom. Rozdiel medzi splátkami žalovanej 1/ na konto stavebného úveru v sume 5 331,91 eur a sumou, ktorou žalobca zaťažil účet stavebného úveru žalovanej 1/ o úroky a poplatky v sume 1 374,38 eur predstavuje žalovanú sumu 3.084,79 eur. Žalovaní 1/ - 3/ namietali oprávnenosť a dôvodnosť nároku žalobcu a vzájomnou žalobou namietali neprijateľné podmienky v zmluve, dožadovali sa svojich spotrebiteľských práv, žiadali súd, aby podrobil zmluvu o stavebnom úvere kontrole ex offo a podľa § 53 OZ vyhodnotil, že obsahuje neprijateľné podmienky, čím sa stáva úver bezúročným a bez poplatkov. Taktiež odplatu dojednanú v zmluve považovali žalovaní za neprijateľnú, považovali ju za neprimerane vysokú, až za úžeru a tvrdili, že pokiaľ žalobca dňa 4. novembra 2016 od zmluvy odstúpil, takáto zmluva sa zrušila s účinkami od začiatku a účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ. Žalovaní 1/ až 3/ petitom vzájomnej žaloby tak

navrhovali, aby okresný súd zrušil vydaný platobný rozkaz, vydal rozsudok, že zmluva je neplatná a zrušuje sa podľa § 48 ods. 2 OZ a zaviazal žalobcu na úhradu sumy 4 811,58 eur titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ.

16. Odvolací súd, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania a reagujúc na konkrétne odvolacie dôvody (§ 387 ods. 3 veta posledná CSP), po oboznámení sa s obsahom spisu, procesnými vyjadreniami strán sporu, právnymi i skutkovými okolnosťami ktoré tvorili procesný útok žalobcu, ako aj tvrdeniami, na ktorých bola postavená procesná obrana žalovaných 1/ až 3/, v nadväznosti na vzájomnú žalobu a jej predmet, sa plne stotožňuje s prijatých záverom súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Odvolatelia v štádiu odvolacieho konania naďalej zotrúvali na názore, že posudzovanú zmluvu o stavebnom úvere je nutné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a okrem toho je nutné zmluvu posudzovať podľa OZ ako spotrebiteľskú zmluvu, pretože podľa tvrdenia žalovaných zmluva obsahuje neprijateľné podmienky podľa § 53 OZ, čo spôsobuje neplatnosť zmluvy. Okrem toho predmetom a rámcom odvolacieho konania bolo tvrdenie žalovaných, že boli porušené ich práva i tým, že neboli informovaní o novom právnom zastúpení žalobcu, čo spôsobuje podľa ich názoru neplatnosť rozsudku.

18. Súd prvej inštancie sa správne v odôvodnení rozsudku zamerlal predovšetkým na právne posúdenie základného zmluvného vzťahu, z ktorého uplatnený nárok vzišiel.

19. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006, predmetná osobitná právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

20. S poukazom na citáciu tohto zákonného ustanovenia odvolací súd konštatuje správne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorý konštatoval, že nemohol posudzovanú zmluvu o stavebnom úvere právne posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere, pretože sa tento zákon na zmluvu, ktorú uzavrel žalobca so žalovanými, nevzťahuje. Vzhľadom na účel uzatvorenej zmluvy, ktorý je deklarovaný v článku I. bodu 2. zmluvy odvolací súd konštatuje, že právnomu posúdeniu zmluva s poukazom na účel poskytnutia mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru a § 1 ods. 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006, tejto osobitnej právnej úprave nepodlieha a zákon ju priamo vylučuje. Zmluva o stavebnom úvere (ako správne konštatoval a aj správne právne posúdil súd prvej inštancie) podlieha osobitnej právnej úprave zákona o stavebnom sporení v znení účinnom do 31. decembra 2004.

21. Podľa § 7 ods. 3 Zákona o stavebnom sporení. v znení účinnom do 31. decembra 2004 zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať:

- a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi;
- b) úrokové sadzby stavebných úverov;
- c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru;
- d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru;
- e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom sporení.

22. Podľa § 52 OZ v znení účinnom do 31. decembra 2007 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

24. Podľa § 53 ods. 4 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

26. Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

27. Predmetom odvolania žalovaných je namietaná neplatnosť posudzovanej zmluvy o stavebnom úvere, jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť a dovoľávanie sa súdneho prieskumu jej obsahu z hľadiska spotrebiteľského práva. Ako už odvolací súd konštatoval, posudzovaná zmluva je vyňatá z právneho režimu zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 2 písm. (a) Zákona o spotrebiteľských úveroch) z čoho teda vyplýva, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Odvolací súd súčasne konštatuje, že záver súdu prvej inštancie je správny, že posudzovaná zmluva obsahuje všetky náležitosti aj podľa osobitnej právnej normy, ktorá sa na ňu vzťahuje, t. j. Zákon o stavebnom sporení. Pokiaľ sa odvolatelia aj v odvolacom konaní domáhajú jej súdneho prieskumu z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok podľa OZ, odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie podrobil zmluvu náležitému prieskumu a skúmal, či táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a správne posúdil, že poplatky za vedenie účtu medziúveru v sume 143,98 eur, poplatok za spracovanie úveru v sume 33,19 eur a takisto poplatky za upomienky v celkovej sume 330,- eur ako neprijateľné zmluvné podmienky a preto priznal žalobcovi len sumu 2.577,62 eur (od žalovanej sumy 3.084,79 eur odpočítal poplatok za spracovanie úveru v sume 33,19 eur, za vedenie účtu medziúveru v sume 143,98 eur a poplatky za upomienky v sume 330 eur).. Odvolací súd však zdôrazňuje, že vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok spôsobuje neplatnosť výlučne len týchto zmluvných dojednaní a nie celej spotrebiteľskej zmluvy, ako sa toho domáhajú žalovaní. Požiadavka zákona o náležitom súdnom prieskume zmluvy z hľadiska zabezpečenia ochrany spotrebiteľov tak bola v konkrétnom prípade už aj zo strany súdu prvej inštancie zachovaná a rešpektovaná.

28. Pokiaľ sa odvolatelia dovoľávajú vzájomnou žalobou určenia neplatnosti a bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o stavebnom úvere, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie, dôsledne rešpektujúc procesnú úpravu, správne posudzoval otázku prípustnosti navrhovanej určovacej žaloby z hľadiska požadovanej naliehavosti právneho záujmu pri určovacích žalobách podľa § 137 CSP.

29. Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. V ustanovení § 137 CSP zákonodarca (v porovnaní s predošlou procesnou úpravou obsiahnutou v § 80 písm. c/ OSP) zakotvil úplne novú koncepciu, kde sa rozlišuje klasická určovacia žaloba podľa písm. c) a žaloba o určení inej právnej skutočnosti podľa písm. d). Sledovaným účelom takejto právnej úpravy nesporne bolo zamedziť žalobám, pri ktorých konečný výsledok nie je spôsobilý odstrániť spornosť či problém v určitom vzťahu, kedy ide len o akési akademické spory, prípadne nič neriešiaci tzv. „spor pre spor“.

31. Podľa § 137 písm. d) CSP teda možno podať žalobu o určení právnej skutočnosti len ako to vyplýva z osobitného právneho predpisu. V tomto kontexte odvolací súd konštatuje, že pokiaľ sa žalovaní domáhali vzájomnou určovacou žalobou určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti ich zmluvy o stavebnom úvere a mimoriadnom medziúvere - a v nadväznosti na bezúročnosť a bezpoplatkovosť a aj vydania bezdôvodného obohatenia žalobcu o sumu, nad rámec poskytnutého úveru ktorú plnili, potom podľa CSP ide o určovaciu žalobu, o určení právnej skutočnosti, ktorej prípustnosť musí výslovne vyplývať z určitého zákonného ustanovenia osobitného právneho predpisu (§ 137 písm. d/ CSP). Osobitnými právnymi predpismi, ktoré umožňujú spotrebiteľovi podať žalobu o určení neplatnosti zmluvy, žalobu o jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť je napríklad: zák. č. 90/2016 Z.z. o úveroch

na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o úveroch na bývanie“) - § 15 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na bývanie žalobou, ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch, resp. neskorší zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý v ustanovení § 11 ods. 4 zakotvuje pre spotrebiteľa takúto možnosť. Ako však už odvolací súd zdôraznil, aplikácia zákona o spotrebiteľských úveroch na konkrétny prípad je podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch vylúčená a taktiež nemožno na posudzovaný stavebný úver aplikovať ani právnu úpravu zákona o úveroch na bývanie, pretože posudzovaná zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 4. mája 2004, teda pred nadobudnutím účinnosti citovanej právnej úpravy, ktorá neupravuje žiadne intertemporálne ustanovenia eventuálne umožňujúce spätnú aplikáciu tejto neskoršie prijatej právnej úpravy aj na zmluvy uzatvorené pred dňom jej platnosti a účinnosti. S poukazom na § 137 písm. d) CSP potom možno prisvedčiť správnosti argumentácii súdu prvej inštancie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku, ktorým vzájomnú žalobu žalovaných 1/ až 3/ zamietol ako neprípustnú, pretože v čase rozhodovania súdu prvej inštancie žiadne ustanovenie osobitnej normy na ochranu spotrebiteľov výslovne neupravovalo možnosť spotrebiteľa podať žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti posudzovanej zmluvy o stavebnom úvere. Pokiaľ ide o určenie neplatnosti zmluvy, čo bolo taktiež predmetom vzájomnej žaloby žalovaných, okresný súd taktiež správne zhodnotil, že nevyplynul žiadny zákonný dôvod na určenie neplatnosti zmluvy ako celku. V tejto otázke odvolací súd odkazuje na svoje úvahy obsiahnuté v predchádzajúcich odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku, o tom, že súd prvej inštancie podrobil zmluvu súdnemu prieskumu z hľadiska jej kompatibility so spotrebiteľským právom a aj správne určil niektoré jej ustanovenia za neprijateľné a neplatné z dôvodu ich rozporu so spotrebiteľským právom (výrok II. rozsudku okresného súdu), no súčasne odvolací súd aj zdôraznil, že neplatnosť určitej časti zmluvy nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pričom súd prvej inštancie správne konštatoval, že z výsledkov súdneho prieskumu nevyplynul žiadny zákonný dôvod na vyhlásenie neplatnosti celej zmluvy.

32. Nedôvodný je aj odvolací argument, pokiaľ odvolatelia namietajú nezákonnosť a neplatnosť rozsudku z dôvodu porušenia ich práva tým, že neboli informovaní o zmene právneho zastúpenia žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že k zmene právneho zastúpenia žalobcu došlo až po poslednom pojednávaní a pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie, pričom žalovaným bolo písomné stanovisko žalobcu, zastúpeného už novým právnym zástupcom, podané k ich odvolaniu, riadne doručené na vyjadrenie a tak možno konštatovať, že boli žalovaní oboznámení so zmenou právneho zastúpenia žalobcu a žiadne ich procesné práva, ani spotrebiteľské práva, porušené v konaní neboli. Odvolací súd len poznamenáva, že súdy v zmysle procesnej úpravy nemajú povinnosť osobitne informovať protistranu o zmene právneho zastúpenia druhej procesnej strany, rovnako ani strana nemá procesnú povinnosť osobitne informovať protistranu o svojom právnom zastúpení, prípadne o zmene právneho zastúpenia. Procesné podania právneho zástupcu strany sporu sa zasielajú na vyjadrenie druhej strane, pričom o právnom zastúpení, respektíve jeho zmene, sa tak protistrana dozvie z obsahu procesných podaní.

33. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery súdu prvej inštancie, pokiaľ výrokom I. uložil vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.577,62 eur, spolu s úrokom z omeškania 7,7 % ročne zo sumy 2 577,62 eur od 5. novembra 2016 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom IV. rozsudku súd vzájomnú žalobu žalovaných voči žalobcovi zamietol, sú vecne správne.

34. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórnych výrokov I. a IV. sú potom vecne správne aj závislé výroky o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pokiaľ výrokom III. vyslovil, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania o zaplatenie sumy 3 084,79 eur v rozsahu 68 % trov konania, teda v zodpovedajúcej miere ich čiastočného procesného úspechu a výrokom V. rozsudku vyslovil, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania o vzájomnej žalobe žalovaných v rozsahu 100 %, vzhľadom na ich procesný neúspech ohľadom ich vzájomnej žaloby.

35. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným 2/ a 3/ v meritórnych výrokoch I. a IV. a v závislých výrokoch o trovách prvoinštančného konania III. a V. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaní 2/ a 3/ (voči žalovanej 1/ odvolací súd výrokom I. rozsudku konanie zastavil), ako procesne neúspešná strana sporu, sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške, v súlade s § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).